

Ami

1. V devět hodin dvacet pět

mě opustilo štěstí,
ten vlak, co jsem jím měl jet,
na koleji dávno nestál,

Ami

V devět hodin dvacet pět

jako bych dostal pěsti,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát,
ale v jiným městě.

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

že staviš se jen na skok,
že nechalas mi vrátka

zadní otevřená, zadní otevřená.

Já naposled tě viděl když ti bylo dvacet

a to si tenkrát řekla,
že už se nechceš vracet,

že si unavená, ze mě unavená.

Ref.

- 8 -

JÁ JSEM TAK LÍNEJ

Miki Ryvola

Emi

1. Dole pod álejí, kousek od kolejí

sametovej fliček znám.

Oblaka si plavou, kus drnu pod hlavou,
panebože, já se mám.

Támhle za smetištěm jako mraveniště
šedý město rámusí.

Ať si nohou trhne

ten, kdo z města zdrhne,

poslouchat ho nemusí.

Ref.: Jó, já jsem tak línej,

tak překrásně línej,
a nejhezčí na tom, že nechci být jinej,

- 21 -

po jedné svatbě se chudým lidem

synek narodil

a táta mu u prašný cesty

života strom zasadil.

Ref.: A on tam stál, a koukal do polí,

byl tu jak král, sám v celém okolí,

korunu měl, i když ne ze zlata,

a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už
nikdo nevzpomněl

jen košatý strom se u cesty
ve větru tiše chvěl,

a z visky bylo město
a to město začlo chtít

asfaltový koberec až na náměstí mít.

Ref.

- 10 -

HONEC KRAV

Americká ľudová alebo zľudovelá

1. Po zasmušilé pustině jel

starý honec krav,

den temný byl a ševelil

dech větru v stéblech trav,

tu honec k nebi pohleděl

a v hrůze zůstal stát,

když z rozervaných oblaků

viděl stádo krav se hnát.

Ref.: Jipijaej, jipijaou,

to přízraky táhnou tmou

2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honáci až k smrti znavení

- 19 -